

ת"פ 11777/02/20 - מדינת ישראל נגד סמי בוחבט

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 11777-02-20 מדינת ישראל נ' בוחבט

בפני כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיא

המאשימה

בעניין: מדינת ישראל

נגד

הנאשם

סמי בוחבט

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירות של **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין); **היזק לרכוש במזיד**, עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין ובעבירה של **תקיפה סתם**, לפי סעיף 379 לחוק העונשין.

2. לפי עובדות כתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי לאישום היו המתלוננת והנאשם מכרים. ביום 31.1.2020 הגיע הנאשם לבית המתלוננת, בו היא מתגוררת יחד עם בנה הקטין, והחל לקלל אותה: "יא בת זונה", תוך שהוא מאיים עליה באומרו לה "אני אהרוג אותך". באותן הנסיבות, נכנס הנאשם לחדר השינה ולקח את מכשיר הטלפון הנייד של המתלוננת אשר היה מונח מתחת לכרית. המתלוננת הצליחה לקחת את הטלפון מידיו של הנאשם, אך בתגובה תקף אותה הנאשם בכך שדחף אותה לכיוון המיטה ולקח מידיה פעם נוספת את הטלפון, עד אשר נאלץ בנה הקטין לחצוץ בין הנאשם למתלוננת, על מנת שהנאשם יחדל ממעשיו. בהמשך לאמור, יצאו המתלוננת, בנה והנאשם מחדר השינה לכיוון המטבח, או-אז נטל הנאשם לידי צלחת מזכוכית וניפץ אותה על הרצפה. בנה של המתלוננת נאלץ להתערב בשנית ולהדוף את הנאשם אל מחוץ לבית, על מנת שהאחרון יחדל ממעשיו כלפי המתלוננת. בהמשך אותו היום התקשר הנאשם לאימה של המתלוננת, ואיים עליה באומרו "אני אהרוג אותה, היא יוצאת, היא לא עונה לי לטלפון, לא רוצה שאני אכנס הביתה".

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

3. כראיה לעונש מטעמה הגישה המשיבה גיליון הרשעות קודמות של הנאשם (סומן ע/1). הנאשם העיד לעונש את אחותו, אשר שיתפה בקושי עמו מתמודדת אמה, כמי שמפקחת על הנאשם מזה כ-4 חודשים. עוד הסבירה האחות כי אבי המשפחה מורדם ומונשם מאז 31.1.20 והאם מתקשה להגיע לבקרו בשל חובותיה כמפקחת. האחות סיפרה כי הנאשם הפיק את הלקחים הנדרשים וכי עצם ניהול ההליך ומעצר הבית גרמו לו לקדם שינוי בחייו.

4. בטיעוניה לעונש ציינה ב"כ המאשימה כי מעשיו של הנאשם, ככל שהם נוגעים לעבירות התקיפה והאיומים, פוגעים בערכים המוגנים של שלמות גופה, שלוות נפשה ובטחונה וכן חירות פעולתה של המתלוננת. באשר לעבירה של היזק לרכוש במזיד, נטען כי מעשיו של הנאשם פגעו בערך החברתי של ההגנה על זכות הקניין ושמירה על רכושו של אדם. לעמדת המאשימה, מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר בפועל ועד 14 חודשי מאסר בפועל. ב"כ המאשימה ציינה, כי בהיעדר תסקיר מבחן, לא מתקיימים טעמי שיקום ועל כן אין לסטות מהמתחם הנ"ל. באשר לקביעת העונש בתוך המתחם, עתרה המאשימה להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל שלא יפחת מ-10 חודשים, בנוסף לעונשים נלווים בדמות מאסר מותנה ופיצוי כספי למתלוננת. ב"כ המאשימה ציינה כי הנאשם היה עצור מיום 31.1.2020 ועד ליום 6.2.2020. באחרית דבריה, ציינה ב"כ המאשימה כי המתלוננת בחרה שלא לבוא ולהעיד ביחס לעונשו של הנאשם אך היא מבקשת שהנאשם לא ישהה בקרבתה.

5. הסניגורית הדגישה בטיעונה את הודאת הנאשם ואת התיקון המשמעותי שנערך בכתב האישום לאור ההסדר, הן לעניין עובדות כתב האישום והן באשר לחומרת סעיפי האישום. כן ציינה שהמתלוננת חזרה בה מתלונתה במשטרה. ביחס למתחם הענישה נטען כי מדובר בעבירות ברף חומרה נמוך וכי מדובר באירוע יחיד, שאינו מתוכנן, נטול סממני אלימות וכי הפגיעה בערכים המוגנים נמוכה ביותר. כן נטען שאין מדובר בבני זוג פי עובדות כתב האישום וכי אף בעניין בני זוג נקבעו מתחמים הנעים בין אי-הרשעה ושל"צ לבין מאסרים בפועל. ביחס לעונש שיש להטיל על הנאשם בגדרי המתחם הדגישה הסניגורית כי עברו הפלילי התיישן לפני כ-4 שנים, כאשר העבירה האחרונה בוצעה לפני 13 שנים; כי הנאשם מצוי במעצר בית מלא מזה כ-4 חודשים ואין לו כל קשר עם המתלוננת; וכי הוא מבקש לשוב לעבודתו. לאור כך ביקשה ב"כ הנאשם להסתפק בהטלת ענישה צופה פני עתיד והתחייבות. עוד ביקשה, כי בשל מצבו הכספי הקשה לא תוטל ענישה כספית.

6. הנאשם הביע חרטה צער על התנהגותו כלפי המתלוננת. הוא ציין כי ב-5 השנים שקדמו לאירוע נהג במתלוננת ובבנה בצורה הטובה ביותר. הוא ציין כי אינו מצוי בקשר עם המתלוננת מאז חודש 01/20. עוד ציין כי מצבו הכספי קשה והוא מבקש לשוב לעבודתו ולהתגורר בעיר אחרת.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

7. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין על בית המשפט לקבוע את מתחם הענישה ההולם את העבירה בנסיבותיה. טרם דיון יש לקבוע האם לפנינו אירוע אחד או שמא מספר אירועים. בנסיבות עניינו מדובר באירוע אחד הכולל את כל העבירות בהן הורשע הנאשם והצדדים לא טענו אחרת (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)). משכך, יש לקבוע מתחם עונש אחד. בעת קביעת מתחם העונש ההולם מתחשב בית המשפט בעקרון המנחה בענישה - הלימה, בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, על פי סעיף 40ט' לחוק העונשין. לאחר קביעת המתחם יש להחליט אם ראוי לסטות ממנו, לקולה או לחומרה, שאחרת ייגזר העונש בגדרי המתחם שנקבע.

8. **הערכים המוגנים בבסיס העבירות:** העבירות אותן ביצע הנאשם פגעו בערכים המוגנים של שלום גופה,

שלוות רוחה, והאוטונומיה של המתלוננת ואמה. כמו כן פגעו מעשיו בערך המוגן של הזכות לקניין. בנסיבות העניין, מידת הפגיעה בערכים המוגנים בינונית.

9. **נסיבות ביצוע העבירות:** מעובדות כתב האישום עולה, כי ברקע עומד רצונו של הנאשם לשלוט בחייה של המתלוננת. מנסיבות המקרה אנו למדים כי הרקע לחטיפת מכשיר הטלפון הנייד של המתלוננת אינו רכוש, כי אם נועד על מנת לפגוע בפרטיותה ולהשיג שליטה בחייה. כך גם עולה מלשון האיומים שהשמיע הנאשם באוזני אמה של המתלוננת, שם הביע מורת רוחו על כך ש:"היא (המתלוננת, י.ט.) יוצאת... לא עונה לי לטלפונים... לא רוצה שאני אכנס הביתה". מעשיו של הנאשם אומנם לא גרמו נזק גופני למתלוננת, עם זאת התנהגותו האלימה והמשפילה היא בעלת חומרה ברורה. זאת ועוד, הנאשם לא נרתע מלבצע את מעשיו האלימים בנוכחות בנה הקטין של המתלוננת, שלא זו בלבד שחזה באמו מותקפת, אלא אף נאלץ לחוש לעזרתה ולהגן עליה מפני הנאשם.

10. **מדיניות הענישה הנוהגת:** במסגרת הסדר הטיעון נקבע כי אין מדובר בבני זוג כאמור בחוק. עם זאת, התנהגות כפי המיוחסת לנאשם ככלל מבוצעת על רקע רגשי ומשכך יש ללמוד מהפסיקה שתוצג להלן על ענייננו בשינויים המחויבים.

א. ת"פ 56999-01-15 **מדינת ישראל נ' למרשנד** (26.06.2016) - הנאשם הורשע בעבירה של תקיפת בת זוג והיזק לרכוש במזיק. לפי עובדות כתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי היו הנאשם והמתלוננת גרושים. באחד מן הימים, משהבחין הנאשם במתלוננת בליוויית בן זוגה, צעק לעברה, גידף אותה וירק עליה. משאמרה לו המתלוננת כי היא מתקשרת למשטרה, נטל הנאשם את מכשיר הטלפון הנייד שלה וניפץ אותו על הרצפה. על הנאשם הוטל צו של"צ בהיקף של 200 שעות, עונש מאסר מותנה, פיצוי בסך 1,500 ₪ למתלוננת וצו מבחן למשך שנה.

ב. ת"פ 51211-10-13 **מדינת ישראל נ' זונה** (10.04.2016) - בו הורשע הנאשם בעבירות שעניין תקיפה סתם - בן זוג והיזק לרכוש במזיד. על רקע כעס נטל הנאשם מידי המתלוננת מגב, שברו על המיטה והטיח את שבריו בקיר. בהמשך דחף את המתלוננת. על הנאשם נגזר עונש שיקומי הכולל צו מבחן ושל"צ.

ג. ת"פ 12768-09-12 **מדינת ישראל נ' נחמיאס** (19.04.2015) - הנאשם הודה והורשע בעבירות תקיפת בת זוג וכן היזק לרכוש במזיד. בעת שהיה בגילופין, סטר למתלוננת, שהייתה אשתו באותה עת, בחוזקה וגרם לה אדמומיות. בנוסף, עקר הנאשם את דלת ארון הבגדים. על הנאשם הוטל עונש של 150 שעות של"צ וצו מבחן.

ד. ת"פ 2196-11-11 **מדינת ישראל נ' ספיאשווילי** (23.02.2015) - הנאשם הורשע, בין היתר, בעבירות של תקיפת בת זוג, היזק במזיד לרכוש ואיומים. על הנאשם הוטל עונש של 6 חודשי מאסר בפועל אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות וכן עונשים נלווים.

ה. ת"פ 36202-02-12 **מדינת ישראל נ' קבסה** (10.4.2013) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בביצוע עבירות של איומים, שתי עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. הנאשם איים על המתלוננת, רעייתו, כי אם מישהו יכנס לביתם הוא יפגע בו, וכן תקף אותה בשני מועדים על ידי דחיפתה. הנאשם נידון למאסר על תנאי.

ו. ת"פ 23034-05-11 **מדינת ישראל נ' אדרי** (9.10.2013) - הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירות של איומים, תקיפת בת זוג בנסיבות מחמירות והפרת הוראה חוקית. הנאשם משך בשערה של המתלוננת, זרק לעברה טלפון, איים עליה והפר צו האוסר עליו להיכנס לביתו. הוא נידון ל-6 חודשי עבודות שירות, לצד עונשים נלווים.

ז. ת"פ 2972-05-17 **מדינת ישראל נ' פלוני** (08.07.2018) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של תקיפה סתם - בן זוג והיזק לרכוש במזיד. על הנאשם נגזר עונש של 4 חודשי מאסר בפועל, שירוצו בעבודות שירות ועונשים נלווים.

11. לאור כל זאת, בהביאי בחשבון את העיקרון המנחה בענישה - הלימה, הערך החברתי שנפגע, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ויתר הנסיבות כאמור בסעיף 40ט' לחוק העונשין, סברתי כי מתחם הענישה ההולם את העבירות בהן הורשע הנאשם, נע בין עונש מאסר מותנה ועד עונש מאסר הניתן לריצוי בעבודות שירות.

קביעת עונשו של הנאשם

12. הצדדים לא טענו לחריגה ממתחם הענישה ואכן הענישה אמורה להיגזר בגדרי המתחם. אציין כי הנאשם לא ביקש לקבל תסקיר ואין בפני אפשרות לגבש מסקנה בדבר סיכויי שיקום. עם זאת, סבור אני שאין מקום להטיל על הנאשם עונש מאסר בכליאה וכי האיזון הראוי הוא עונש מאסר קצר בו יישא הנאשם בעבודות שירות. אנמק מסקנתי להלן.

13. הנאשם כבן 42. עברו הפלילי אמנם אינו נקי, אך העבירה האחרונה שעבר היא משנת 2009. הנאשם שהה בתנאים מגבילים לתקופה לא קצרה ואף שהה תקופה קצרה במעצר מאחורי סורג וברית. הנאשם קיבל אחריות מלאה למעשיו והביע חרטה כנה. התרשמתי מרצונו ולהתחיל פרק חדש בחייו. עונש מאסר יהיה לדעתי מחמיר יתר על המידה וניתן להשיג את תכלית הענישה (הלימה) בדרך מתונה יותר. אעיר בעניין זה כי בעת האחרונה גוברת ההכרה בהשפעותיו השליליות של עונש מאסר (ראו **דו"ח הוועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים**, 2015 (המכונה "דו"ח ועדת דורנר"); כן ראו, בג"צ 1892/14 **האגודה לזכויות האדם בישראל ואח' נ' השר לבטחון פנים ואח'** (13.6.17), פסקה קכו' לפסק דינו של המשנה לנשיאה רובינשטיין). משכך, ראוי לדעתי להטיל עונש מאסר קצר ולאפשר לנאשם לשאת בו בעבודות שירות.

14. לצורך קביעת העונש ומידתו, הבאתי בחשבון אפוא את גילו של הנאשם, את עברו הפלילי, את החרטה שביטא ואת התקופה בה שהה בתנאים מגבילים ובמעצר. הבאתי גם בחשבון את מצבו הכלכלי הנוכחי.

15. משכך, מוטלים על הנאשם העונשים הבאים:

א. **מאסר בפועל למשך חודשיים** הנאשם יישא בעונש זה בדרך של עבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה. הובהר לנאשם שעליו לבצע את עבודות השירות לשביעות רצון הממונה וכי אם לא יעשה כן ניתן יהיה להפקיע את העונש והוא יישא ביתרת התקופה בכליאה. על הנאשם להתייצב במשרדי הממונה ביום 17.8.20 לצורך תחילת ריצוי עונשו.

ב. **מאסר על תנאי למשך 3 חודשים** והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך שנתיים כל עבירת אלימות כלפי גופו של אדם, לרבות איום.

המזכירות תשלח עותק מגזר הדין לממונה.

זכות ערעור בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ב' תמוז תש"פ, 24 יוני 2020, במעמד הצדדים.